

[Engell]

ner, som giver senere bindinger og skaber vanskeligheder i forbindelse med en havneplan. Tanken må være, at vi kan frigøre bundne værdier til at skabe nye værdier med.

I den konservative folketingsgruppe ser vi også gerne, at forterne i Københavns Havn inddrages i denne planlægning. Det gælder Flakfortet, det gælder Middelgrunden, og det gælder Trekroner, som hver især er små perler, som naturligt hører med i en havneplan, også selv om de befinder sig i havnens munding. Alle tre forter er jo nu ophørt med deres oprindelige formål, og der er risiko for et fortsat forfald, et gradvist forfald, hvis der ikke kommer en planlægning for dette område. Jeg vil derfor foreslå miljøministeren, at man, når udvalgets kommissorium skal udarbejdes, medinddrager de tre fortors forhold.

Til sidst vil jeg godt sige følgende: København er jo vokset op omkring sin havn, hovedstaden bærer jo havnen i sit navn, og vi taler om et område halvanden gang størrelsen af den indre by, som rummer enestående beliggenhedsværdier, og som en vigtig del af rigets hovedstad interesserer og engagerer havnen os alle. Vi tænker på de muligheder, der er i dette område, men så sandelig også på, hvordan disse muligheder meget let kan blive ødelagt.

Da den gamle befæstning i midten af forrige århundrede blev opgivet af forsvar, gav det også dengang anledning til en intens debat om, hvad der skulle være den fremtidige anvendelse. Det lykkedes at bevare Kastellet, Østre Anlæg, Botanisk Have, H. C. Ørstedes Parken og Tivoli, der alle er dele af det gamle voldterræn. I dag står vi efter vores opfattelse med den samme historiske chance, og det er en chance, som vi ikke mener bør forspildes.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil godt have lov til at starte denne ordførertale med et referat fra en skitse til Generalplan fra Stadsingeniørens direktorat i 1954, hvor der ligger en fremragende indledningsbeskrivelse af havnens problemer.

På side 105 om kyst- og havneområderne og den hidtidige udvikling og de foreliggende projekter står der, og jeg citerer:

»Det smukkeste og mest karakterfulde indtryk af København modtager den, der kommer til byen fra søsiden. Både sejlturen ned gennem Sundet, gennem den åbne ydre havn, langs

Langelinie og Kastellet og skibsværfterne på den ene side og turen gennem inderhavnen viser en særlig tiltalende side af byens ansigt og en værdi, som byen må være interesseret i at beskytte.

Befinder man sig først inde i byen, mærker man mindre til vandet. Langt de største dele af byens kyststrækninger er beslaglagt af havneanlæg. At havnen kræver plads, synes også særdeles rimeligt i en by, der for en væsentlig del skylder havnen sin oprindelse og vækst, og hvis erhvervsliv er stærkt knyttet til skibsfarten.

I de sidste par generationer er der imidlertid vokset en stærk og berettiget interesse op hos byens borgere for ikke alene at nyde udsigten til vandet og skibene, men også for at få adgang til badning, sejlsport, rosport osv.

Havnen beslaglægger imidlertid ikke alene betydelige kystområder, men griber i mange henseender direkte ind i byens liv. Havnen er et af byens store arbejdssteder, og det er belyst tidligere, at det er en vigtig opgave for byen at tilstræbe en hensigtsmæssig indbyrdes placering af arbejdssteder og boliger.

Havneområderne skaber endvidere gadetrafik, som kræver plads i det samlede gadenet, og havnen skaber jernbanetrafik, som forudsætter passende forbindelser med godsbanegårde og rangerterræner.

Endelig følger der med Københavns Havn en skibstrafik midt igennem byen, som kommer i konflikt med gadetrafikken mellem Sjælland og Amager.«

Selv om dette citat selvfølgelig i nogen grad lider af forældelse, fordi der er sket en vis hændelse af noget af havnen, siden det blev skrevet, synes jeg alligevel, at det i sin fortælling om havnen og om dens betydning for borgerne her i byen og for de borgere, der kommer til byen, er meget slående. Jeg vil på SF's vegne sige, at vi finder også i dag, at både den erhvervsmæssige, den rekreative og den turistmæssige og æstetiske værdi af havnen er sådan og bør blive ved med at være sådan, at det er helt rimeligt, at det ikke alene er Københavns Kommune og Borgerrepræsentationen i København, men også Folketinget, der er med til at sige nogle ord om den fremtidige planlægning. Det siger jeg, selv om jeg godt ved, at det kan være lidt tvivlsomt og lidt svært at gribe ind i den enkelte kommunes bestemmelsesret. Men som sagt, jeg synes, at det har en så stor rækkevidde, at det